

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτὰ κατ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διημερίων ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ἡ 3^η Σεπτεμβρίου.

Φίλε κ. Συντάκτη τοῦ «Φορολογουμένου».

Ὡς ὑπεσχέθη ὑμῖν ὀλίγω προσπαθῆσαι σήμερον νὰ συνεισφέρω κατὰ τὸ ἐνὸν πρὸς διαφώτισιν τῆς νέας Σου ἀπορίας, περὶ τοῦ τίνας ἐνεκεν ἢ 3 Σεπτεμβρίου παρήλαθε παρ' ἡμῖν καὶ ἐφέτος ἄνευ ὁροῦ, ἄνευ συγκινήσεως οὐδεμιᾶς, ἄνευ πανηγύρεως; ἄτινα εἰς μικρὸν ἀπομακρυσμένον περελθὼν τὴν συνώδευον. Δὲν Σὰς κακίῳ βεβαίως ἐγὼ διὰ τὰς ἀπὸ τίνος χρόνου ῥιπτομένης ἀπορίας Σας εἰς τὴν δημοσιότητα, δὲν ἐπιθυμῶ ἔμωσ καὶ νὰ νομίσητε ὅτι πιστεύω εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀποριῶν Σας· μὴ νομίσητε ὅτι πιστεύω ὅτι ἐξ ἀφελείας καὶ ἀγνοίας τῶν κατ' ἡμᾶς ἀπορεῖτε. Ἐπορήσατε πρὸ τίνος χρόνου διατὶ ἄνευ συγκινήσεως οὐδεμιᾶς παρήλαθε γεγονὸς μέγα εἰς τὸν βίον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ἢ μετὰ μακροῦς αἰῶνας ἀπελευθέρωσις καὶ ἔνωσις ἀδελφῶν ἐμοιοπαθῶν δουλευόντων τοῖς Μωαμεθανοῖς ἀπορεῖτε σήμερον διατὶ ἢ 3 Σεπτεμβρίου παρήλαθεν ὡς παρέρχονται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας τὰ βακτηρίδια τοῦ κ. Δεληγιάννη. Ἐκτιμῶν λοιπὸν τὴν ἀπειρίαν Σας ταύτην κατὰ τὴν ἀληθῆ ἀξίαν τὴν ὅποιαν πᾶς γνωρίζων ὑμᾶς ἤθελεν ἀποδώσει εἰς αὐτήν, ἰδοὺ προβαίνω εἰς διαφώτισιν τοῦ νέου ὑπ' ὑμῶν ἐγεγνηέντος ζητήματος.

Ἡ 3 Ἰουλίου ἔλυσε ἡμᾶς ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς Βαναροκρατίας, ἢ 3 Ἰουλίου ἐχορήγησεν εἰς ἡμᾶς τὸ ἐλευθεριώτερον καὶ τὸ ὠριότερον τῶν πολιτευμάτων, ἐχορήγησεν εἰς ἡμᾶς τὸ θεῖον ἐκεῖνο πολίτευμα, τὸ ὅποιον διακελεύει ὅτι πάντες οἱ πολῖται εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου, εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν τῆς Πολιτείας βαρῶν, ὅτι πάντες οἱ πολῖται ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων διὰ τῶν ὀποιῶν διηγεκῶς ἐπιτηρεῖται ἢ Κυβερνητικὴ μηχανή. Διὰ πάντα ταῦτα νομίζω ὅτι ἢ 3 Ἰουλίου εἶχεν ὀρισθῆ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τοῦ 1843 ὡς ἡμέρα ἐθνικῆς ἐορτῆς, ἔθεωρεῖτο δὲ κάπως ἰσότητος πρὸς τὴν 25 Μαρτίου, διότι ἐὰν αὕτη ἐδωρήσατο εἰς ἡμᾶς τὸ εἶναι, ἐκείνη ἐδωρήσατο ἡμῖν τὸ εἶναι. Ἡ 25 Μαρτίου ἐδωκεν εἰς ἡμᾶς τῶ ὄντι τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξίν, τὴν ἐθνικὴν ζωὴν, ἢ δὲ 3 Ἰουλίου μᾶς ἐδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ἡ πρώτη ὑπῆρξεν ὁ γενήτωρ τῆς Ἑλλάδος, ἢ δὲ δευτέρα ὁ θεῖος αὐτῆς διδάσκαλος καὶ ὁδηγός. Δικαίως λοιπὸν ἀπορεῖτε διὰ τὴν ἀπάλειψιν τῆς πανηγύρεως ἡμέρας ἢ τῆς ἐδωρήσατο εἰς ἡμᾶς δῶρον πολυτιμώτατον τὸ ἀνθρωπίνως ζῆν ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἐθνικῆς ζωῆς.

Ἄλλὰ, φίλτατε, διατὶ ἀπορεῖται; Οὐδεὶς πενθῶν ἢ ἀσθενῆς ἐορτάζει τὴν ἐπέτειον τῆς ἐορτῆς του· κατὰ τοῦτο δὲ μόνον ὑφίσταται διαφορὰ τις, ὅτι ὁ μὴ ἐορτάζων ἐνεκεν πένθους ἢ ἀσθενείας, ἐπεκράτησε συνήθεια, νὰ εἰδοποιῆ τοὺς φίλους του διὰ τίνος ἐγγωρίου ἐφημερίδος. Ἄλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἢ διαφορὰ εἶναι, ὡς λέγουσι κοινῶς, μᾶλλον φαινομενικῆ· διότι καὶ ἢ ἀσθένεια καὶ τὸ πένθος εἶναι πάντοτε προσωρινὰ, καὶ ὁ μὴ ἐορτάζων ἐφέτος ἐορτάζει τὸ ἐπιόν ἔτος ἐνεκεν τῆς παρόδου τοῦ πένθους ἢ τῆς ἀσθενείας. Ὑποθέσατε ἔμωσ πρὸς στιγμὴν ἀνθρωπὸν χρονίως νοσοῦντα, ὑποθέσατε ἀνθρωπὸν χρονίως, οὕτως εἰπεῖν, πενθοῦντα καὶ θέλετε ἐννοῆσει ὅτι οὗτος οὐδεμίαν ποτὲ θὰ εἶχεν ὄρεξιν νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τοὺς φίλους του, οἵτινες ἄλλως ἀδύνατον ἐκ τῆς μακροῦς διαρκείας τῶν δεινῶν τοῦ φίλου των νὰ μὴν ἤθελεν ἐννοῆσῃ τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς ἑαυτοὺς καθήκοντα ἀπέναντι τῶν διηγεκῶν τοῦ φίλου δεινῶν.

Εἰς τοιαύτην τινὰ ἐντελῶς ὁμοίαν κατάστασιν διατελεῖ τὸ ἡμέτερον ἔθνος. Νοσεῖ διαρκῶς, πενθεῖ αἰωνίως· ἀπαιτεῖτε λοιπὸν ἀπ' αὐτοῦ πανηγύρεις; Ἀπορεῖτε σήμερον διὰ τὴν ἀπάθειάν του ἀπέναντι τῆς 3 Ἰουλίου, δὲν ὀλίγω νὰ γείνω μάντης κακῶν; ἀλλ' ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου καὶ ἢ μεγίστη ἐθνικὴ ἐορτῆ, ἢ 25 Μαρτίου, θὰ παρέρχεται ὅπως πᾶσα ἀσθεὶς θρησκευτικῆ τοῦ ἔτους ἡμέρα, ἴσως δὲ θὰ ἐξαλειφῆτο ἐντελῶς τῆς μνήμης ἡμῶν ἐὰν μὴ ἢ ἱστορία διαιώνιζε τὴν ὑπαρξίν της.

Ἴσως τώρα μὲ ἐρωτήσητε περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῆς φύσεως τῆς ἐθνικῆς νόσου, περὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ ἐθνικοῦ πένθους. Ἐπειδὴ εἶμαι ἰατρός, ὡς γνωρίζετε, θὰ μοῦ συγχωρήσητε μίαν ἰατρικὴν μεταφορὰν. Τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν νόσημα ἀνάγεται εἰς τὰ νοσήματα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὀλόκληρον τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν συγχρόνως προσβάλλοντα, ὀνομάσθησαν νοσήματα ἐκ δυσκρασιῶν. Ἐπὶ τῶν νοσημάτων τούτων ὀλόκληρος ὁ ὀργανισμὸς πάσχει, ὀλόκληρος ὁ ὀργανισμὸς εἶναι ἐκτροχιασμένος. Πάσχει ἢ κεφαλὴ, πάσχει ἢ κοιλία, ὁ ὠμράξ, τὰ ἄκρα, τὸ αἷμα δὲν εἶναι φυσιολογικόν. Εἰς τὰς τοιαύτας νόσους κανὲν μέλος τοῦ ὀργανισμοῦ δὲν ἐκπληροῖ τὸ φυσιολογικῶς ἐπιβαλλόμενον καὶ κατὰ φύσιν καὶ κανὲν μὲν καὶ ὄρα καὶ ὡς ὑπὸ πένθους βεβαρυμένα.

Τοιαύτην τινὰ γενικὴν νόσον πάσχει τὸ ἡμέτερον ἔθνος· καὶ Κυβέρνησις καὶ λαὸς καὶ διοίκησις παντοῖα καὶ ἀντιπρόσωποι νοσοῦσιν ἅπαντες μηδενὸς ἐξαιρουμένου, διότι ἐὰν μὴ ἐνόσουν τί ἤθελε συμβῆ; Πρῶτον, ὁ λαὸς ἤθελε σέβασθαι τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος του; Μὴν

Σὰς φανῆ δὲ παράξενον ἐὰν Σὰς εἶπω ὅτι σήμερον οὐδεὶς σέβεται αὐτοῦ. Ἡθελεν ἐκλέγει ὡς ἀντιπρόσωπος του ἐκείνους τοὺς ὀποίους κατὰ συνείδησιν ἐξετάζων ἤθελεν εὑρίσκει ὡς δυναμένους ἐπαξίως νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύωσι, καὶ δὲν ἤθελεν ἐκλέγει ἐκείνους οἵτινες τὸν δωροδοκοῦσι, ἢ τοῦ ὑπέσχονται προστασίαν κατὰ παντὸς νόμου ἢ καὶ βουσφέτια παντοῖα. Ὁ λαὸς, ἐὰν μὴ ἐνόσει, δὲν θὰ ἐγένετο κτήμα ἐνὸς ἔπως τὸν διατίθη ὑπὲρ τῶν φίλων του, θὰ ἔσταλλε δὲ ἀντιπρόσωπος· οἱ ὅποιοι θὰ ἐμερίμουν μόνον περὶ τοῦ ἐθνικοῦ καλοῦ. Ὁ λαὸς, ἐὰν μὴ ἐνόσει, θὰ εἶχε τέλος γνῶσιν καὶ τῶν δικαιωμάτων του καὶ δὲν ἤθελεν ἀδιαφορεῖ, ἔπως σήμερον συμβαίνει, ὅταν βλέπη τὰ ἱερώτερα τῶν δικαιωμάτων του καταπατρώμενα, θὰ ἦτο δὲ εἰς πάντας σεβαστὸς καὶ διὰ τὴν μεγάλην του ἰσχύν, τῆς ὀποιᾶς θὰ εἶχε γνῶσιν, καὶ διὰ τὸ εὐνομον ἑαυτοῦ τὸ ὅποιον θὰ τὸν ἐνίσχυε ἔτι μᾶλλον.

Δεύτερον. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἤθελον μεταβαίνει εἰς Ἀθήνας ὅπως ἐλέγξωσι τὴν Κυβέρνησιν διὰ πᾶσαν παρεκτροπὴν της, ἔπως μεριμνήσωσι περὶ τοῦ τοπικοῦ καὶ γενικοῦ καλοῦ. Ἐὰν τὸ ἔθνος μὴ ἔπασχε δὲν ἤθελεν οὗτοι ἀνεβοκαταβαίνει τὰ ὑπουργεῖα ἐκλιπαροῦντες βουσφέτια διὰ τοὺς ἐντολεῖς των, δὲν ἤθελεν ἔχει τὸ βλέμμα ἐστραμμένον πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἀστὲρα πάσης Κυβερνήσεως οὐδ' ἤθελεν ἐπιτηρεῖ τὸ ἐλάχιστον κίνημα τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, καὶ δὲν ἤθελεν ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῶν, ἐπὶ ποινῇ ἀποκεφαλισμοῦ, πᾶσαν ἔστω καὶ ἔκνομον προστασίαν τῶν μυρία ἔκτροπα καὶ παράνομα πολλακίς ἀπαιτούντων φίλων ἐντολέων των. Οἱ ἀντιπρόσωποι τότε μόνον μερίμναν θὰ εἶχον πῶς νὰ φρελήσωσι τὸ ἔθνος καὶ τὸν τόπον των διὰ καταλλήλων νομοθετημάτων, δὲν θὰ ὑπῆρχε δὲ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως συνάλλαγμα ἀγοραπωλησίας ὅμοιον πρὸς τὸ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ λαοῦ συναφθέν. Οἱ τοιοῦτοι δὲ ἀντιπρόσωποι μὲ τὸ μέτωπον ἐψηλὸν καὶ τὰς χεῖρας καθαρὰς θὰ εἶρχοντο ἐνώπιον τῶν ἐντολέων νὰ δώσωσι λόγον τῶν πράξεων των μετὰ τῆς παρησίας ἐκείνης, τὴν ὅποιαν μόνη ἢ θρησκευτικὴ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος παρέχει, θὰ εἶχον δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐν νέᾳ ἐκλογικῇ πάλῃ ὁ ὑγιαίνων λαὸς ἤθελε δώσει εἰς αὐτοὺς τὴν τιμὴν τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ἤθελε τότε στηρίξει ὁ τοῦ ἔθνους ἀντιπρόσωπος τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς μέλλουσαν ἐκλογὴν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουσφετιῶν τὰ ὅποια ἤδουνηθη νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς ἐντολεῖς του κωλῶν τὴν συνείδησιν του, δὲν ἤθελε στηρίξει τὴν ἐπιτυχίαν του ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παντοίων ἐγκληματαίων, εἰς φρονέων, ζωοκληπτῶν, φυ-

στρατών, τῶν ἐπιπέδων ἐπρωτάτους παρ-
νομοῦντος.

Τρίτον. Ἡ Κυβέρνησις εἴαν μὴ ἐνόσει τὸ ἔ-
θνος ἤθελε τῆρει ἀκριβῶς τὸ καθήκον τῆς
μεριμνώσα μόνον καὶ μόνον περὶ τῆς εὐδω-
σεως τῶν κοινῶν καὶ μὴ περισιωπημένη
εἰς παντοίας ἀπειτήσεις, τὰς ὁποίας νόσων
σῶμα κατὰ πᾶσαν στιγμὴν προβάλλει. Ἡ
Κυβέρνησις τότε ἤθελε γνωρίζει ὅτι ἀμειλι-
χτος ἐπίκειται αὐτῇ ὁ πέλεκυς τῆς ἐθνικῆς
ἀντιπροσωπείας ἀντλοῦσης ἰσχύον ἀκατανίκη-
τον ἐκ τῆς στάσεως καὶ ἰσχύος ἔθνους εὐνό-
μου, γινώσκοντος δὲ τὰ καθήκοντα καὶ δικαίω-
ματά του. Οὐτε θὰ ἤδύνατο κἄν νὰ φαντασθῇ
ἡ Κυβέρνησις τὴν σπατάλην καὶ τὴν ἀγυρ-
τίαν καὶ τὴν πολλαπλῆν διασπορὰν εἰς τὰ ὁ-
ποία δυστυχῶς ἀπὸ τινος χρόνου ἐσυνήθισα-
μεν, ὅπως ὁ αἰμορροειδὴς συνηθίζει νὰ βλέπῃ
εὐχαρίστως τὸ αἷμά του χυνόμενον. Ἡ Κυ-
βέρνησις τότε ἀναγκασίως θὰ ἐσέβετο μέχρι
λατρείας τὸν θεμελιώδη τοῦ κράτους νόμον.
Ἡ Κυβέρνησις τότε δὲν θὰ εἶχε φίλους καὶ
ἐχθρούς, θὰ εἶχε μόνον συμπολίτας συζητούν-
τας περὶ τῆς ἀναζητήσεως τῶν καταλληλο-
τέρων τρόπων τῆς ἐθνικῆς προόδου. Ἡ Κυ-
βέρνησις τότε δὲν θὰ εἶχεν ἀνάγκην νὰ δια-
σθῆρῃ τὸν τύπον, δὲν θὰ εἶχεν ἀνάγκην τέλος
εὐδεμίαν νὰ φρατριάξῃ, εὐδὲ νὰ μεριμνᾷ διαρ-
κῶς περὶ τῆς ἰδίας σιωτηρίας.

Τέταρτον. Ἡ παντοία τοῦ κράτους διοίκη-
σις, θὰ ἦτον, ἐάν τὸ ἔθνος ἦτο ὑγιές, ἀληθῶς
πατρικὴ, εὐδὲ ἤθελε παριστᾶ τὸ εἰδεχθὲς πρό-
σωπον κακοῦ πατρὸς, δεικνύοντος ὅλα τὰ ἐ-
λαττώματα κακοαναθρεμμένου τέκνου διὰ τι-
νας τῶν πολιτῶν, ἐνῶ διὰ τοὺς ἄλλους παρί-
σταται ἀγρία καὶ φοβερά καὶ ἀπάνθρωπος μη-
τριὰ. Ἐάν τὸ ἔθνος μὴ ἐνόσει, τίς διοικητι-
κὸς ὑπάλληλος ἤθελε τολμᾶ εἶσα σήμερον
τολμᾶ ἀναγκαζόμενος ἴσως; Ὁ ὑπερεκτρεπό-
μενος τότε ὑπάλληλος ἤθελεν εὐρίσκεισθαι με-
ταξὺ πατρικῆς Κυβερνήσεως καὶ εὐνόμου λαοῦ
ὡς τὸ αὐτὸ στὰ δυὸ λιθάρια, κατὰ
τὸ κοινὸν λόγιν. Ἐάν μὴ τὸ ἔθνος ἐνόσει
δὲν θὰ ἐξερτάτο ἡ τύχη τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ
τοῦ τελευταίου ψηφισμοῦ ἢ ἐκ τοῦ τυχόντος
ἀντιπροσώπου.

Θέλετε λοιπὸν, φίλτατε, παραδεχθῆ ὅτι τὸ
ἔθνος πάσχει νόσημα γενικόν, πρὸς ἐθνικὴν
δὲ φέρεται φθίσειν. Φθίνει ἐν αὐτῷ ὄλονεν,
ἡμέρα τῇ ἡμέρα πᾶν αἰσθημα πολιτεια-
κόν, ἴσως δὲ καὶ πᾶν αἰσθημα ἀνθρώπι-
νον. Τώρα ἴσως μὲ ἐρωτήσητε ἐάν γνωρίζω
φάρμακόν τι κατὰ τῆς τῆς τῆς ἐθνικῆς κα-
χεσίας. Ἡμεῖς οἱ ἰατροὶ εἰς τοιαύτας παρασά-
σεις παραγγέλλομεν τὸ λάδι τῆς μουρούνας.
Ἀλλὰ διὰ ἔθνος ὀλόκληρον ποῖον φάρμακον
ἀνάλγητον νὰ εὐρωμεν; Περὶ τούτου θέλετε μὲ
συγχωρήσει νὰ εἰπῶ τὴν γνώμην μου εἰς τι
τῶν προσεχῶν φύλλων ὑμῶν, ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος δὲ πιστεύω ὅτι δὲν θὰ ἀπορῆτε τοῦ λοι-
ποῦ διατί ἐτάρῃ ἀνεπιστρεπτὴ ἡ 3 Ἰουλίου, ὅ-
πως δὲν θὰ ἀπορήσητε πλέον, ἐάν ταφῇ εἰς
προσεχῆς μέλλον καὶ ἡ 25 Μαρτίου.

Ἰδιότροπος.

Ἀντὶ τῆς παιδονομίας.

Ἔτε διότι τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Πατρῶν
εὐσεβῶν δὲν τὸ εἶπε μὲ τὴν καρδίαν του, εἴτε
διότι ὁ κ. Δήμαρχος Πατρῶν εἶπε ναὶ καὶ ὄχι,
εἴτε διότι ὁ κ. Νομάρχης (ἐνῶ δὲν ἦτανε δου-
λεύων) ἐλάττωσε εἰς ἕνα δῆμα ἀπὸ ἐξαδέκα

600 χιλιάδες τὸ χρόνο εἰς πολλὰ καὶ διάφορα,
τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὡς μοναδικὴ σπατάλη, εἴτε
διότι δὲν ἦτανε γραφτὸ, ἢ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ
παιδονομία ἐναυγάσει μέσα στὴ μέση στὸ λιμάνι.

Ἐ! καὶ ἐπειδὴ ἐπνίγηκε ἡ παιδονομία ἐλάττωσε
ὁ κόσμος; Ὁχι βέβαια. Τοῦτο ἴσια ἴσια θέλω νὰ
εἰπῶ ἔχομε νόμους οἱ ὅποιοι προστατεύουσι τὸ
κλήμα μὴν τὸ φάη τὸ γαῖθουρι. ἔχομε νόμους οἱ
ὅποιοι προστατεύουσι τὸ γαῖθουρι μὴν τὸ δειρῆ πο-
λὺ καὶ παράλογα ὁ ἀφεντικός του, ἔχομε νόμους
ὅπου σὲ τιμωροῦν ἐάν κλέψῃ τὸ γαῖθουρι, ἔχομε
νόμους οἱ ὅποιοι σὲ τιμωροῦν ἐάν εἰπῆς τὸν παρα-
μικρὸ ἀχρεῖο λόγο. Καὶ δὲν ἔχομε νόμους οἱ ὅ-
ποιοι νὰ ἐμποδίζουσι τὸ κλέψιμο τῶν ἀνθρώπων;

Ὅλοι γνωρίζετε ὅτι μέσα εἰς τὴν Πάτρα τὴν
παινεμένην, εἰς τὰ κεντρικώτερα σοκάκια κλέπτουσι
καὶ σφάζουσι παιδιὰ καὶ κανεὶς δὲν τοὺς μιλάει.
Τριγύρω εἰς τὰ σχολεῖα δημόσια ἐργάζονται αὐ-
ταὶ αἱ ληστοσυμμοριαί. Ὅλοι τοὺς βλέπομε, ὅλοι
τοὺς γνωρίζομε, καὶ μόνον ἐκείνοι ὅπου ἔχουν
χρέος νὰ τοὺς κληθῶν δὲν ἐκατάλαβαν ἀκόμη
τίποτα. Ἐτοῦτο φαίνεται παράξενο καὶ ὅμως εἶ-
ναι μία μεγάλη, μεγάλη ἀλήθεια. Ἀπὸ τέτοιαις
ὅμως κλεψιαῖς ἐλάττωσε πολλὰς φορὰς, ὄχι ἕνα
γαῖθουρι, ὄχι ἕνα σαμάρι, ὄχι μία γίδα, ἀλλὰ ὁ-
λόκληρος οἰκογένεια, ὀλόκληρος περιουσία.

Αὐτὰ λοιπὸν εἶναι τὰ πρᾶγματα τῶρα μπορεῖ
κανένας νὰ ἐρωτήσῃ ἕως πότε θα τραβίξῃ μπρο-
στὰ αὐτῇ ἡ φοβερὴ ληστεία; δὲν εἶμπορεῖ τάχα
μία Βίσαγγελλία νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ τὰ ὄργανα
καὶ τὰ καταγώγια αὐτῆς; τῆς καταστρεπτικῆς ἐ-
ταιρίας; Διότι, ὡς μὴν πειραχθῇ κανένας, μέσα σ'
αὐτῇ τὴν ἐταιρίαν, φαίνεται εἶναι ἀπὸ πολλὰς τά-
ξεως τῆς κοινωνίας συμμοριῖται, θὰ τοὺς ἔλεγα δὲ
ἐάν τοὺς ἤξευρα, καὶ καθὼς ἔλεγε ἕνας μὴ φορὰ
εἶναι καὶ ψηλοκαπελάδες εἶναι καὶ χαμηλοκαπε-
λάδες. Ἀλλὰ ἕνας Βίσαγγελλίας καλὸς, καὶ κα-
θὼς ἄκουσα ἐτοῦτος ὅπου ἔχομε εἶναι τέτοιος, εὐ-
κολα εὐρίσκει ὄλους τοὺς συντρόφους. Τὰ κληγά-
ρια σκυλλὰ τρέχουσι εἰς τοὺς δρόμους, τριγύρω εἰς
τὰ σχολεῖα, εἰς τὰ καφενεῖα, ἀλλὰ σὲ ἔχω κα-
λὸν νὰ βρῆς καὶ τοὺς κληγούρους, ὅπου εἶνε τρυπω-
μένοι σὲ σπῆτιξ καὶ σκεπασμένοι ἀπὸ τὴν καλὴ
τοῦς τῆ φορεσιᾶ.

Ἀλλὰ παρακαλῶ Σας κ. Βίσαγγελλέ, ἄλλη
μία ἐρώτησι μὲ συμπάθει καὶ σ' ἀρίω. Ἐτοῦτοι
οἱ νόμοι ὅπου λέτε ὅτι ἔχετε καὶ ὅτι εἶναι τέ-
λειοι σὴν τὸ ῥάμπι, δὲν λένε τίποτα διὰ τοὺς
καφεντζίδες οἱ ὅποιοι δέχονται ἀνήλικα παιδιὰ
μέσα εἰς τὰ καφενεῖα τῶν καὶ διασκεδάζουσι;
Ἐνας μεγάλος ὑπάλληλος μοῦ εἶπε μὴ φορὰ ὅτι
δυστυχῶς τὸ Σύνταγμα δὲν ἀφίνει νὰ ἐπέμβῃ ἡ
ἐξουσία εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἄλλου. Ἐγὼ δὲν
τὸ πιστεύω, διότι εἶναι παραλογισμὸς ἀπίστευτος
ἐτοῦτος. Ἐπιθυμοῦσα νὰ εἶχα καὶ τὴν γνώμην Σας,
διότι μοῦ φαίνεται ὅτι εἶμπορεῖς νὰ ἔχῃς μία καὶ
δι' αὐτῇ τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν μοῦ
φαίνεται ὅτι καὶ ὁ ἔμπορος καὶ ὁ παπουτοῦχος καὶ ὁ
ἀποθηκάριος, κλέπτοντες τοὺς πελάτας τοὺς νὰ
κρύπτωνται πίσω ἀπὸ μὴ τέτοια ἀνάποδη ἰδέα,
καὶ ὁ ἕνας νὰ σοῦ λέῃ τί μπαίνει ἐσὺ κ. Βίσαγγ-
γελλέ εἰς τὸν πῆχυν μου, ὁ ἄλλος εἰς τὰ παπού-
τσιξ μου, καὶ ὁ τρίτος τί μπαίνει εἰς τὴν μπα-
λάντζα μου καὶ εἰς τὰ ζύγια μου.

Ἐτοῦτο εἶχα νὰ Σας εἰπῶ διὰ τὰ παιδονομικά,
διότι ἀκούω μερικὸς νὰ φωνάζουσι γὰρ αὐτῇ
καθὼς ἡ χήραις διὰ τὸν μακαρίτη τους, καὶ τὸ
ἴδιο ἤθελα φωνάζει καὶ ἐγὼ, ἐάν δὲν μοῦ ἔλεγε ἕ-
νας φίλος ὅτι ἡ Βίσαγγελλία καὶ ἡ Ἀστυνομία ἔ-
γινον γέρος μενάλον διὰ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν. Μὰ
χρὸς τους, τί θὰ γένῃ; Ὅ, τι γίνεται. Θὰ βεβαιω-
θῇ δὲ μὴ φορὰ ἀκόμη ἡ γαῖθουρινὴ φύτι τοῦ
σκληροτραχήλου καὶ ἀτιθάσσου Ἐλληνα. Νὰ πλη-
ρῶνῃ καὶ νὰ ληστεύεται, καὶ νὰ... καὶ νὰ...
Μωρὲ γιὰ σοῦ Ἐλληνα. Ἦθελες Σύνταγμα; Βοῦρ-
δουλας ποῦ σοῦ χρειάζεται.

Ἐνας Ἐλληνας Συναγματικός.

Ἀστυνομία.

Ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ ἐπελήθη, ὡς εἶπο-
μεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, τῆς κανονι-
κωτέρας διαρρυθμίσεως τῆς ἀστυνομίας τοῦ δήμου
ἡμῶν, ἧτις ἐμολογουμένως ἐλλειπέστατα ἀντα-
ποκρίνεται εἰς τὸν προορισμὸν τῆς καὶ σχεδὸν οὐ-
δαμῶς ἐκπληροῖ τὰ πολλαπλὰ αὐτῆς ἔργα. Καὶ
βεβαίως, ὁ κ. Δήμαρχος Πατρῶν ἐνοεῖ ὅτι οὐδένα
ἤθελε πείσει ὅτι προσήνεγκε ἀξίαν λόγου ὑπηρε-
σίαν εἰς τὸν τόπον, διὰ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἔργων,
ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ἀναδείξει τὴν τοπικὴν ἀστυ-
νομίαν ἀξίαν τοῦ ὀνόματός της καὶ ἱκανὴν νὰ ἐ-
πιτελῇ τελεσφόρος, ἐν μέρει τοῦλάχιστον, τὴν
ἀποστολὴν τῆς διότι εἶναι ἐκτός πάσης ἀμφισβη-
τήσεως ὅτι οὐδεμίαν δημοτικὴν διοίκησιν, ὅσον καὶ
ἂν ἐργασθῇ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ὑλικὴν εὐ-
ημερίαν τοῦ δήμου, ὅσον καὶ ἂν ἀναδείξῃ αὐτὸν
εὐπρίσωπον ἐξωτερικῶς, δύναται νὰ λογισθῇ ὡς
πατρικὴ διοίκησις, ὡς ὄντως δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ
νὰ τιμηθῇ ὡς τοιαύτη, ἐάν πρό παντός δὲν ἐξα-
σφαλίσῃ τὰ πρόσωπα καὶ τὴν περιουσίαν τῶν δη-
μοτῶν, τὴν ὑγιεινὰ καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτῶν, τὴν
ἠθικότητα τοῦ τόπου, καὶ δὲν ἐξομαλίνῃ τὴν ὁ-
δὸν τῆς προόδου εἰς τὰ άτομα. ἂν ἐν ἄλλαις λέ-
ξεσι δὲν ἔχει νὰ δεῖξῃ, ὡς τὸ πολυτιμώτερον δη-
μοτικὴν ἔργον, ἀστυνομίαν ἱκανὴν εἰς τὰς
ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ εἰς τὰς πολλαπλὰς αὐ-
τῆς ἀναφορὰς πρὸς τὸν εἶον καθ' ὅλου διότι ἡ
ἀστυνομία περιλαμβάνει ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς
πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἡσυχίαν καὶ
τὴν εὐημερίαν τῶν ἀτόμων καὶ δὲν ὑπάρχει πᾶ-
ξις εἰς τὸν εἶον τοῦ πολίτου, ἧτις νὰ μὴ συνδέ-
ται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τά-
ξιν, ἢ ἡ ἀστυνομία ἀναλαμβάνει νὰ ἐξασφαλίσῃ
καὶ διατηρήσῃ.

Τοῦτο ἐγκαίρως κατενοήθη ἐντελῶς παρὰ τῶν
διοικήσεων τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ
τελειοποίησις τῆς ἀστυνομίας παρ' ἐκείνας, εἰς
βαθμὸν καθιστῶντα αὐτὴν ἱκανὴν νὰ λειτουργήσῃ
τελεσφόρος, ἀπέβη τὸ δικηκεὲς μέλημα τῶν Κυ-
βερνήτων καὶ ἡ ἐπιτυχία ἐν τῷ ἀστυνομικῷ συ-
στήματι, ἀπέτέλεσε δικαίως τὸ καύχημα αὐτῶν.
Ὅτι δὲ ἀλλαγῶν ἡ ἀστυνομία οὐ μόνον ἀπέβη
ἀντεβαστή, οὐ μόνον διευκολύνει τὴν λειτουρ-
γίαν τῶν ἄλλων κλάδων τῆς διοικήσεως,
ἀλλ' ἀπέβη σχεδὸν πρόνοια τῶν χωρῶν ἐκείνων,
ἐπὶ πάντων ἐφορευούσα καὶ περὶ πάντων προνοοῦσα,
διὰ δὲ τοῦ βαθμοῦ τῆς τελειότητος τῆς ἀστυνο-
μίας τόπου τινὸς μετῶσιν ἤδη τὸν βαθμὸν τοῦ
πολιτισμοῦ αὐτοῦ.

Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς μ' ὄλον ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς
Ἀστυνομίας ἐσέχθη σὴν τῇ συστάσει τῶν δῆμων
τοῦ Κράτους καὶ ἀνεγράφει ἀπὸ τὰ ἐντελέστερα
πρότυπα, παρήγαγεν ἐν γένει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ
ἀστυνομικῶν συστήματος ἀγροῦτον, ἀνεῦ οὐδεμιᾶς χρη-
σιμότητος καὶ οὐδένα ἐκπληροῦν ἄλλον προορισμὸν
εἰμὴ τὴν διατροφήν ἀέργων τινῶν στρατολογου-
μένων συνήθως ἐκ τῆς ὑποστάθμης τῶν κατὰ τό-
πους φρατρίων καὶ τὴν διαφορῶν τῶν ἡθῶν διὰ φθο-
ροποιῶν παραδειγμάτων τῆς πρὸς τὴν κοσμιότητα
καὶ τοὺς νόμους ἀσεβείας.

Πανταχοῦ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὅπου δηλ. ἡ ἀστυ-
νομία ἐστὶν ἐμπειπιστευμένη εἰς τοὺς δῆμους καὶ
ὅπου αὐτὴ διαχειρίζεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Κυ-
βερνήσεως, παρουσιάζει πάντοτε τὴν αὐτὴν εἰ-
δεχθῆ ὄψιν οὐδαμοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτῇ, ἡ ἐξὸς
εἰρηνικὴ καὶ συνετὴ, φαίνεται ἔχουσα τὴν εὐγέ-
νειαν ἐκείνην ἧτις προσδιάζει εἰς τὴν φύσιν τῆς,
ἡ ἀστυνομία τοῦ ποσειδῶνος εἶναι ἡμῶν
σπασίκα καὶ ἀπρόδικα, αὐτὸς ἀπρόσταλτος καὶ
μὴ εἰπομεν ληστρικῆς συμμορίας, ἐγκαθιδρυμένη
ἐν ταῖς πόλεσι καὶ λειτουργοῦσα δι' ὄργανων ἀ-
γνοούτων πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, τίνα ὑπηρετίαι καὶ
ποίων νομίμων διατάξεων ἐτάχθησαν φύλακες. Ἡ
ἀστυνομία παρ' ἡμῖν φαίνεται ὅτι ἀντὶ νὰ προσ-
λάβῃ τὸν τύπον ὅν περιάπτουσι εἰς αὐτὴν οἱ θε-
σμοὶ δι' ὧν ἐπροκίθη, διετήρησε τὸν χαρακτῆρα
τῶν Τουρκικῶν ἀστυνομικῶν συστημάτων διὰ

τοῦτο καὶ οἱ διευθύνοντες ἀκόμη τὰς ἀστυνομίας τῶν πρωτευουσῶν πόλεων τοῦ βασιλείου καὶ τὰ κατώτερα αὐτῶν ὄργανα, μόνον αὐτῶν καθήκον ὑπολαμβάνουσι τὴν διατήρησιν τῆς ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας, ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν τὸ χωρίζει τοὺς διαπληκτιζομένους καὶ συλλαμβάνειν καὶ ἀπάγειν τοὺς ἐπ' αὐτοφύρῳ ἐγκληματοῦντας· τίποτε δὲ δὲν γνωρίζουσι, ἢ ἐννοοῦσιν ἐκ τῶν καθήκοντων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν πρόληψιν τῶν ἐγκλημάτων, εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας, εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑγείας, εἰς τὴν περιφρούρησιν τῆς κοσμιότητος καὶ τῶν χρηστῶν ἠθῶν κλπ. συνεπῶς ἐκ τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὀργάνων οὐδὲν ἕτερον προσὸν συνήθως ζητεῖται, ἢ τὸ μὴ δύνασθαι ἀποκρίσθαι ἐξ ἄλλου ἔργου καὶ τὸ εἶναι πειληκαρῶν, ἐκ τούτου δὲ τὰ ὄπλα, τὰ αὐθαδεῖς ἦθος καὶ ὅσα ἄλλα μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἀπλή θεία τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητήρος· ἐκ τούτου τὸ θέαμα κλητήρων χαρτοπαζιζόντων μετὰ φαυλοβίων, βλασφημιούντων, ὑβρίζοντων, δαιμόνων καὶ διαιρομένων, διαρπαζόντων καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐκ τῶν πρώτων παραβιάζοντων τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις.

δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ δεῖξωμεν θεωρητικῶς ἡμεῖς ποῖα εἰσὶ τὰ ἀναπόφευκτα ἀποτελέσματα παρεομοίων ἀστυνομικῶν συστημάτων, καθιδρυμένων ἐν πόλεσιν ἐν αἷς καὶ διὰ τὸν πληθυσμὸν αὐτῶν καὶ διὰ τὰ συμφέροντα αὐτῶν ἐνέχουσι, ἀλλὰ δεινταὶ ἐφορεῖσθαι πρόνοιαν· διότι τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἔχομεν πάντες ὑπ' ὄψιν διηλεκτικῶς καὶ ὑφίσταμεθα τὴν νουθεσίαν αὐτῶν ἐπιπροσῶν.

Διὰ λόγους οὗς εἶναι μακρὸν νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα, πρέπει νὰ κατανοηθῇ πλέον παρ' ὅλων καλῶς ὅτι τοιαῦται ἀστυνομίαι μόνον θνείδος περιποιῶσι καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τοὺς δήμους καὶ οἱ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξωσιν ἀκόμη ἐπὶ πολὺ, ἄνευ ἀνεπανορθῶτων συμφορῶν. Πρέπει πρὸ πάντων νὰ κατανοήσῃ καλῶς οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας, ὅτι αὕτη δὲν εἶναι ἀργὴ στηριζομένη εἰς τὴν ὑλικὴν δύναμιν, ἢ τὴν βίαν τῶν ὀπλων, συνεπῶς δὲ οὐδ' ἀρματολικίη, ἀλλ' ἐπὶ τῶν νόμων οἵτινες εἰσὶ φύλακες ἰσχυροὶ καὶ τιμωροὶ καὶ ἐπανορθῶται τῆς διατηρησομένης τάξεως· οἱ μόνῃ ὑλικῆ ἰσχύος καὶ ἡ βία τῆς ἀστυνομίας οὐδὲν δύναται κατὰ τοῦ κακοποιῶν πνεύματος ὀλοκλήρου τάξεως ἀτόμων, μὴ παιδαγωγουμένων ὑπὸ τοῦ παραδείγματος μὴ σωφρονιζομένων διὰ τῆς ἐννόμου τιμωρίας· οἱ μόνῃ ἡ ἐκ τοῦ νόμου, διαχειριζομένη ὑπὸ ἀστυνομικῶν ἰσχυρῶν τιμῶν καὶ συνετῶν δύνανται νὰ προσταθῇ τὴν τάξιν ἀποτελεσματικώτερον ταγμάτων ὅλων ἀστυνομικῶν κλητήρων στρατολογουμένων ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν.

Τοῦτο δὲ ἐπιτελεσθήσεται μόνον ἐὰν οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν διαρρύθμισιν καὶ διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας κατανοήσῃσιν αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἀληθῆ ὑπόστασιν τῆς, καὶ ζητήσῃσιν ἐν ταῖς λεπτομερείαις πάν ὅτι συνάδει εἰς τὴν φύσιν τῆς, ἀπομαρτάνοντες τὰς ἐξείς τῆς κατὰ παράδοσιν ἐλληνικῆς ἀστυνομίας, ἧτις οὐδὲν καλὸν δύναται ν' ἀποφέρῃ. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ διαρρύθμισις τῆς παρ' ἡμῶν ἀστυνομίας δεόν ν' ἀρξῆται διὰ τῆς ἀνυψώσεως τῆς ἀρχῆς ταύτης εἰς τὴν περιωπὴν τῆς· τοῦτο βεβαίως πολλῶν δεῖται, ὧν ἡ ἀναγραφή καὶ ἡ ἀναπτυξίς δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἐφημεριδογραφίαν, ἐκ τῶν πρώτων ὄρων καὶ ἀναποφεύκτων ἐστὶν ἡ ἐκλογή καταλλήλων ὀργάνων ἰκανῶν νὰ κατανοήσῃσιν τὰ καθήκοντά των καὶ νὰ τὰ ἐπιτελέσωσιν αὐτὰ τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως. Ἄντι ἀπειρίας κλητήρων ἀγροίκων, οὐδὲν ἐπισταμένων ἐκ τῶν χρεῶν των, καὶ ἐπιρρεπῶν εἰς παρεκτροπὰς, ἀρειμανίων καὶ παλληκαριῶν, ἡ στρατολογία ὀλίγων νέων ἀποφοιτῶν καὶ πρὸ πάντων καλῶς μεθοδοποιημένων, δύναται νὰ ἐξασφαλῆ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς ἀστυνομίας ἴλιαν ἀποτελεσματικῶς. Κύριον καθήκον τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐστὶν ἡ ἐπιτήρησις τῆς εὐταξίας τῶν ἀστυνομικῶν παραβιάσεων καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν στοιχείων τῆς διώσεως αὐτῶν, ὅπως διὰ τῆς ἐννόμου τιμωρίας ἐπιβιβάζονται οἱ παραβάται εἰς τὴν τάξιν τοῦτο

δὲ μόνον ὄργανα εἰς τὰ ἀνωτέρω δύναται νὰ ἐπιτελέσωσι καλῶς. εἶναι ἀλλοῦς ὅτι ἢνα ἡ τάξις καὶ ἡ τήρησις τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ἐξασφαλισθῇ διὰ τοῦ νόμου καὶ τῆς ἀμέσου καὶ ἀμερολήπτου αὐτοῦ ἐφαρμογῆς, ἀναγκαῖα καὶ ἀναπόφευκτος καθίσταται ἡ ἰδρῶσις ἐιδικοῦ πταισματοδικείου μετὰ ἐιδικῶν δικαστικῶν κλητήρων, ἢνα αἱ παραβάσεις ταχέως βεβαιοῦνται καὶ δικαστικῶς, ταχέως δ' ἐπέργεται καὶ ἡ τιμωρία καὶ ἡ ποινή, δι' ὧν μόνον δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ τάξις ὑπὸ τὴν γενικοτάτην αὐτῆς ἐκδοχὴν. Καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο τοῦ ἐιδικοῦ πταισματοδικείου δεόν νὰ ἐφελεθῇ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιμένων νὰ ἰδρῶσιν παρ' ἡμῶν ἀστυνομικὸν σύστημα ἀξίον τοῦ ὀνόματός του.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα περὶ ἀστυνομίας ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ριψώμεν εἰς τὴν δημοσιότητα ἤδη ὅποταν μελετᾶται ἡ διαρρύθμισις τῆς δημοτικῆς ἡμῶν ἀστυνομίας ἐπὶ τὸ τελειότερον, καὶ διότι πάντοτε πολλὴν ἀπεδώσαμεν σπουδαιότητα εἰς τὸν θεσμὸν τοῦτον καὶ πολλὰ ἀπεκδεχόμεθα ἀγαθὰ ἐκ τῆς πληρεστερίας ἐφαρμογῆς του.

Ἐὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι Διευθυντῆς τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας διορίζεται προσεχῶς, ὑποβληθείσης ἤδη τῆς σχετικῆς προτάσεως τῷ ὑπουργεῖῳ, ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Γεώργιος Βλαχοπαπαδόπουλος, ἐξ οὗ ἀναμένομεν τὴν εὐκαίαν βελτίωσιν τοῦ κλάδου τοῦτου τῆς τοπικῆς διοικήσεως. Καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσις τοῦ κ. Βλαχοπαπαδόπουλου καὶ ἡ εὐπορία αὐτοῦ καὶ ἡ φιλοτιμία του, ἀπομακρύνει τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἔρχεται εἰς τὴν ἀστυνομίαν χόρον τοῦ μισθοῦ, ὅστις ἐστὶ γλίτσχος, ἢ τῶν παρανόμων ὠφελημάτων αἵτινα συνήθως ἐπιτρέπουσιν εἰς ἑαυτοὺς οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἀπομένει μόνον ἡ πεποθησις περὶ αὐτοῦ ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ χρησιμοποιοῦσιν ὑπὲρ τοῦ τόπου, εὐτινος ἀποτελεῖ ἐκλεκτὸν μέλος, τὰς καλὰς αὐτοῦ ιδιότητας καὶ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ φιλοτιμῶς, ἀνυψῶν τὴν δημοτικὴν ταύτην λειτουργίαν εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῇ περιωπὴν, ὅπερ καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ εἰλικρινῶς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀθηνῶν ἐριστικῶς διὰ τὰς νέας ἐπαρχίας τὴν μεθαύριον Κυριακὴν. Ἡ Α. Μ. τὴν πρώτην τῆς Κυριακῆς θίλει μεταβῆ εἰς Καλαμάκιον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον ὁπότεν διὰ τῆς Ἀμφιτριτίης θὰ πορευθῇ εἰς Μενίδιον καὶ εἰς Ἄρταν. Ἐξ Ἄρτης διὰ τῆς Πίνδου θὰ κατέλθῃ εἰς Τρίκαλα, ἐκεῖ δὲ θὰ ἀποφασισθῇ τὸ νέον δρομολόγιον διὰ τὴν εἰς Θεσσαλίαν περιόδειαν.

Ὁλιθερὰν ἐκόμισεν ἡμῖν εἰδικῶν ὁ τηλεγράφος, τὸν θάνατον τοῦ διαπρεποῦς συμπολίτου ἡμῶν Ἀνδρέου Λόντου ἐπισυμβάντα εἰς Ἰωάννινα τὴν παρελθούσαν Τρίτην. Εἰς ἅπαντας τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας ἀλγεινὴν ἐνεποίησεν αἰσθησὶν τὸ πικρὸν ἄγγελμα ὅτι ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ὁ διαπρεπὴς πολίτης, ὁ χρηστός πατριώτης, ὁ τίμιος πολιτευτῆς, ὁ γλυκὺς Ἀνδρέας Λόντος δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τοῖς ζῶσι, καταλύσας τὸν βίον μακρὰν τῆς πατριδος ἢν ἠγάπα τόσον, μακρὰν τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ὑπὲρ ἧς κατέτριψε πολῦτιμον βίον, μακρὰν τῶν τέκνων, φεύγων τὴν πικρίαν τῆς παραγνωρίσεως των. Ὁκ. Δῆμαρχος ἡμῶν, διερχόμενος τῶν αἰσθημάτων τῶν συμπολιτῶν του εἰς τὴν εἰδήσιν τοῦ θανάτου τοῦ ἀποφαινομένου ἐπὶ τῆς εἰδήσεως ἐξέπρησται παρὰ τὰς ὑπουργεῖου ὅπως ὁ νεκρὸς αὐτοῦ κομισθῇ ἐνταῦθα καὶ καλυφθῇ διὰ Πατραϊκοῦ χώματος, διαδιδάξων τὴν ὁμόθυμον τῆς πόλεως ἐπιθυμίαν. Τὸ ὑπουργεῖον ἀπήτησεν ὅτι ἐπιδοκιμαζέται τὸν πόθον τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν καὶ ὅτι διέταξε τὴν ταρξίωσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν μετακομιδὴν αὐτοῦ ἐνταῦθα. Οὕτω τὴν προσεχῆ Τετάρτην κομίζεται διὰ Κερκύρας ὁ νεκρὸς τοῦ προσφιλοῦς Ἀν-

δρέου Λόντου καὶ ἡ πόλις ἡμῶν κηδεύουσα αὐτὸν ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν του, θὰ δεῖξῃ δι' ὑστάτην φορὰν τὴν πρὸς ἐκείνον ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς ὁμολογίας αὐτῶν διὰ τῶν δακρύων τῆς πόρον ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἀγίαν ψυχὴν του, καὶ θὰ μαρτυρήσῃ τὴν μεταμέλειάν της διὰ τὴν παραγνωρίσιν του. Ὁ ἀφορολογούμενος θίλει δημοσιεύσει μντὰ τὴν κηδείαν, λεπτομερεστέραν βιογραφίαν τοῦ πολυκλαύστου νεκροῦ.

Διὰ Βασιλικῆς διατάγματος ἀπὸ 30 Ἰαννουαρίου μνηδὲς συνέστη ἐν Πάτραις καὶ δεῦτερον γυμνάσιον πλήρες λόγῳ τῆς πληθῆς τῶν ἐνταῦθα μαθητῶν καὶ διωρίσθη ἐν αὐτῷ γυμνασιάρχης ὁ μέχρι τοῦδε καθηγητῆς παρ' ἡμῖν κ. Στέφ. Μυρτίλλος, καθιγεται δὲ οἱ μέχρι τοῦδε ἐν τῷ παρρητήματι τοῦ γυμνασίου διδάσκοντες. Διὰ τοῦ ἰδίου διατάγματος προαγγέλλεται ἡ προσεχὴς συμπλήρωσις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γυμνασίου κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ δὲ διδασκαλία τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἀντιθιθενται εἰς τοὺς ἰδίους καθηγητὰς εἰς ἀμφοτέρα τὰ γυμνάσια. Ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους παρὰ τὸ ἡμέτερον γυμνάσιον συνέστη καὶ τμήμα ἐκ δύο τάξεων τῆς Α' καὶ τῆς δευτέρας λογιζόμενον ὡς παράρτημα αὐτοῦ, μέτρον ὅπερ ἔνεκα τῆς πληθῆς τῶν μαθητῶν ἐκρίθη ἀνεπαρκές· ἤδη λοιπὸν συνιστάται δεῦτερον αὐτοτελὲς γυμνάσιον, ἰδίαν ἔχον διοίκησιν καὶ λειτουργίαν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ γυμνάσιον τοῦτο θὰ ἀποτελεῖται καὶ αὐθις ἐκ δύο μόνον τάξεων τῆς α' καὶ τῆς β', μὴ προβλέποντος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τῆς πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ προσωπικοῦ δαπάνης· ἀλλ' ἡ ἰδρῶσις δευτέρου γυμνασίου καὶ ἡ διὰ τοῦ βασιλ. διατάγματος προϋπόθεσις ἀρκούντως μαρτυρεῖ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θὰ ἀναδείξῃ τὸ γυμνάσιον τοῦτο πλήρες ἐντὸς μικροῦ, ὅπερ καὶ εὐχόμεθα· διότι ἡ ἀνάγκη δευτέρου παρ' ἡμῖν γυμνασίου πρὸ καιροῦ κατεδείχθη ἀριδῆλως καὶ ἡ σύστασις τοιοῦτου θὰ ἀποβῇ πρὸς ὄφελος τῆς σπουδαζούσης νεότητος τοῦ τόπου. Θὰ ἦτο ἀδικὸν ἐὰν παρερχόμεθα ἐν σιγῇ τὸν διορισμὸν τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀρχαίου καθηγητοῦ κ. Σ. Μυρτίλλου ὡς γυμνασιάρχου τοῦ δευτέρου γυμνασίου καὶ δὲν ἠθέλαμεν ἀνακηρύξει δημοσίᾳ ὅτι ὁ διορισμὸς οὗτος ἐστὶν δικαία ἰκανοποίησις ἀνδρὸς ἐγγηράσαντος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν νέων τῆς ἰδιαίτερας ἡμῶν πατριδος καὶ ἀμοιβῆ τῆς πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσιώσεώς του, εἰς ὃ ἐκ νεότητος αὐτοῦ ὁ κ. Μυρτίλλος θίλει μετ' αὐταπαρνήσεως. — Βλπεζόμεν ἐντὸς μικροῦ ν' ἀναγγεῖλωμεν εὐχαρίστως καὶ τὴν ἰδρῶσιν παρ' ἡμῖν δημοσίου γυμναστηρίου, γάρον τῆς νεολαίας τοῦ τόπου, στερυμμένης μέχρι σήμερον τοῦ ἀναποφεύκτου παραρτήματος τοῦ σχολείου, τοῦ Γυμναστηρίου. Παρόμοιον κατὰ τῆσιν, ἐν ᾧ ἡ νεότης τῆς πόλεως καὶ ἰδίᾳ ἡ σπουδαζούσα νὰ ἀσκῆται, ἐπιρρυνούσασ τὰς σωματικὰς δυνάμεις, ἄνευ τῆς ἀκμῆς τῶν ἐποίων καὶ αἱ πνευματικαὶ φθίνουσι, καὶ ἡ παιδεία ἐπωδύνως προσκτάται, ἐπανεληγμένη καὶ μετὰ ὀσμῆς ἀπητήθη καὶ παρὰ τοῦ τόπου καὶ παρ' ἐγκρίτων συμπολιτῶν κατανοοῦντων τὴν ἀτέλειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅποταν αὕτη οὐδὰ μῶς ἐπιμελεῖται τῆς τοῦ σώματος ἀκμῆς ἧτις καὶ τὸ φρόνημα τῶν νέων ἀκμαίων καὶ τὴν παιδείαν ἀνετον καθίστασι. Εὐτυχῶς διὰ τῶν ἀξιωμαίων φροντιδῶν καὶ ἐνεργειῶν τῶν ἀρμοδίων τοπικῶν ἀρχῶν, ἐγγύς ἐστὶν ἡ ἰδρῶσις ἐνταῦθα δημοσίου Γυμναστηρίου ὅπερ θὰ ἀποτελέσῃ ἀναπόφευκτον συμπλήρωμα τῆς ἐκπαιδεύσεως. Διὰ τὸ κατὰ τῆσιν τοῦτο, ὡς πληροφοροῦσιν ἡμᾶς ἀποκαλῶς ἐξέλασθε, καὶ κατὰ τὴν αἰτίαν τῆς κ. Ἀγοραπολίτου ἔθνικόν οἰκόπεδον, ὅπερ διατελεῖ μὲν ὑπὸ πολυετῆ μίσθωσιν, ἀλλ' οἱ μισθῶνται κ.κ. ἀδελφοὶ Σταμάτη, μὴ θέλοντες ἐν τῇ φιλοτιμίᾳ των, νὰ παρεμβάλωσι προσκόμματα εἰς ἀπόκτησιν ἰδρύματος τόσον χρησίμου, συναινέουσι εἰς τὴν λύσιν τῆς μισθώσεως. Ἐναπόκειται ἤδη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον νὰ συναινέσῃ εἰς τοῦτο, καθ' ὅσον τὸ ἐπὶ τῆς Παιδείας ἀπεδέχθη τα γενόμενα

και μονον απηχτησεν οπως και η δημοτ. αρχη συμ-
βλη εις επιτελειαν του εργου. αναλαμβάνουσα
εις ευτην την περιτειχισιν του οικουπεδου. Ο κ.
δημαρχος διακαίόμενος υπό ισχυρας επιθυμίας
να πλουτίση την πόλιν ημών διά των χρησιμωτέ-
ρων καταστημάτων, και μη παραγνωρίζων την
χρησιμότητα του μελετωμένου γυμναστηρίου, ο-
μύβροννα δ' έχων και τον κ. Νομαρχην, προθύμως
έδηλωσεν ηδη ότι εις τον δήμον επιβάλλεται η
υπόχρεωσις να συμβάλη εις την κατάρτισιν του
γυμναστηρίου και προέβη εις προκαταρκτικας έρ-
γασίας, όσον αφορά τον προϋπολογισμόν της δα-
πάνης της περιτειχίσεως του οικουπεδου, υποβλη-
θησομένης προσεχώς εις την επιψηφισιν του δη-
μοτικού συμβουλίου. Κατά τον ειδικόν περί γυμνα-
στηρίων νόμον το δημόσιον ταμείον θα κατασκευ-
άση τα χρειώδη έργαλεια και μηχανήματα, τον
οίκισκον του φύλακος και θα μισθοδοτή τον διδά-
σκαλον της γυμναστικής, διορισθησομένου υπό του
υπουργείου. Ο φορολογούμενος ε έκ των πρώτων
και επανειλημμένως καταδείξας την ανάγκην της
ιδρύσεως παρ' ημίν γυμναστηρίου, αναγράφει λίαν
ευχαρίστως εν λεπτομερεία τάς προκαταρκτικας
ταύτας εργασίας και συγχάρει ειλικρινώς τους
αναλαβόντας να θεραπεύσωσιν αναπόφευκτον ά-
νάγκην της εκπαιδευσεως και του τόπου, οτινες
είσιν οι κ.κ. Δημαρχος, Νομαρχης και Γυμνα-
σιάρχης.

— Πρόεδρος του ένταύθα δικαστηρίου των πρω-
τοδικών μετετέθη ο κ. Ξενοφών Βύθουμιου ύπηρε-
τήσας και άλλοτε παρ' ημίν ως πρωτοδίκης και
ως Πρόεδρος. Ως δικαστικός λειτουργός ο κ. Βύ-
θουμιου είναι γνωστός ένταύθα, και όσσην λύπην έ-
προξήνησεν άλλοτε η απομάκρυνσίς του, τσαού-
την έμποιεί ηδη χαράν η επάνοδός του, εις τους
επιθυμούντας να βλέπωσι την δικαιοσύνην παρ'
ημίν λειτουργούσαν μετ' ευθύτητος και επιμελείας.

— Την παρελθούσαν Κυριακήν συνελήθη παρὰ
την ένταύθα μονήν εΓηροκομείου υπό στρατιω-
τικού άποσπάσματος εις των επικινδυνωτέρων φυ-
γοδικών της περιφερείας ημών ο Κωνστ. Μπεκου-
νάκης εκ του χωρίου Μπάλα, κατηγορούμενος επί
πλείσταίς όσαις εγκληματικαίς πράξεις, ίδια δέ
ζωοκλοπατε και ληστεύσεις έξοχικών οικίσκων.
Βίς διάστημα ένός έτους ήνοιξε και έλήστευσε
περί τους εικοσιν έξοχικούς οίκους' είχε γίνει πλέον
ειδικός ο άνθρωπος. Τόν συνιστώμεν θερμώς εις
την δικαιοσύνην.

— Επενθυμίζομεν και αυθις σήμερον την αγρο-
φυλακήν ητις έντός της εβδομάδος ταύτης εκλεί-
παι έντελώς εκ των κτημάτων, διά της αποχω-
ρήσεως και των δλίγων άμπελοφυλάκων. Δυνάμε-
θα να βεβαιώσωμεν εξ ιδίας αντιλήψεως ότι και
ποιμνία και μεγάλα κτήνη αναμένουσι την ευθε-
τον στιγμήν να εισβάλωσιν εις τα κτήματα και
επιφέρωσι την καταστροφήν και την έρημωσιν και
ότι από του νύν, πριν άκόμη εξέλθωσιν οι ιδιοκτή-
ται εκ των κτημάτων των, οι κτηνοτρόφοι ήρξαν-
το λυμαινόμενοι αυτά. Η διευθέτησις του ζητή-
ματος τούτου δέν επιδέχεται αναβολήν, καθ' η διά
μακρών κατεδείχμεν εν προηγουμένοις φύλλοις
και αναμένομεν αυτην ταχέως παρὰ των αρμοδίων.

— Διά του προηγουμένου φύλλου αναγράφον-
τες τά διά την καθαριότητα της πόλεως ληφθέν-
τα μέτρα και επαινούντες την περί τούτου πρό-
νοϊαν του κ. Δημαρχου και του κ. Νομαρχου, πα-
ρελείψαμεν να σημειώσωμεν ότι την εφαρμογήν
των μέτρων εκείνων επιστατεί αυτοπροσώπως
και μετά πολλής επιμελείας ο κ. Θεοδ. Ζούκης,
δεσπόζων επί των έργων, και καλλίως ιδιότητος άρ-
νομικού υπαλλήλου, αξίας ένθαρρύνσεως.

— Εξακολουθεί ένταύθα, αρξάμενος από της
αρχής της εβδομάδος ταύτης, ο τρυγητός των άμ-
πέλων' η έσοδεία του οίνου έφέτος έσεται εκ των
μικροτέρων, διότι οι παρατεταμένοι καύσωνες, η
μακρά άνομβρία και οι σφοδροί άνεμοι, κατέστρε-
ψαν σχεδόν το ήμισυ αυτης. Αί προς οίνοποιήαν
σταφυλάς έφέτος πωλούνται ένταύθα προς 22 — 26

λεπτά την όκάν. Ούδὲ η ποιότης του οίνου προ-
μηνύεται καλή, διότι ένεκα των άνωτέρω καιρι-
κών περιστάσεων αί σταφυλάι δέν προσέλαβον
πολλά ουσιαστικά αυτών στοιχειά.

— Περί της τιμής εις ην έξεχωρήθη η εργολα-
βία της κατασκευής της ύπονόμου της ένταύθα ο-
δοῦ Καλαβρύτων, πολλά έλέχθησαν μέχρι τούδε
και μετά την έναρχιν του έργου έλογίσθη αυτη ύ-
περβολική προς βλάβην του δήμου και των παρο-
δίων ιδιοκτητών. Οτι επί του προκειμένου προς
δρελος του εργολάβου έθυσιάσθησαν τά συμφέρον-
τα των ιδιωτών και έλγηστεύθησαν ούτοι άπόνως
διά της διλιγωρίας η της κακής πίστεως των δη-
μοσίων υπηρετών, προκύπτει εκ τούτου όπερ είναι
λίαν έμφαντικόν. Ως γνωστόν, μέγα μέρος της ύ-
πονόμου ταύτης, το ηδη κατασκευαζόμενον, έξε-
χωρήθη εις τον εργολάβον προς 60 δραχ. κατά
τρέχον μέτρον. Ο φορολογούμενος γενόμενος η-
χώ των παραπόνων των ιδιοκτητών, οτινες έθεώ-
ρουν την τιμήν ταύτην ύπερβολικήν, έγκαιρως κα-
τέδειξε την βλάβην αυτών, ηδη δέ επήλθε γεγο-
νός προσεπιμαρτυρούν την αλήθειαν των λεχθέν-
των. Μέρος του μήκους της ύπονόμου ταύτης ά-
περασίσθη να γίνη κατά παρέκτασιν του πρώτου
τμήματος και η εργολαβία αυτου εξετέθη την
παρελθούσαν Κυριακήν εις συναγωνισμόν μειοδο-
τικής δημοπρασίας, κατεκυρώθη δέ αυτη εις εργο-
λάβον, όστις άνεδέχθη να κατασκευάση το νέον
τούτο τμήμα υπό τάς αυτάς διαστάσεις του πρώ-
του και διά των ιδίων υλικών προς δραχμάς μό-
νου 38 κατά τρέχον μέτρον, ητοι προς δραχ. 22
επί έλαττον το μέτρον. Οστις δέν βαρύνεται άς
κάμη τον ύπολογισμόν της εις έκαστον ιδιοκτήτην
προσγενεθείσης ζημίας και άς σχολιάση τά γενό-
μενα.

— Περί της ανεγερθείσας έν θέσει Μερκάτω
της πόλεως Πατρών δημοτ. αγοράς μετά των ει-
ρηνοδικείων εκκυκλοφόρησαν επ' έσχάτων φήμαι τι-
νές ουχι καλά' ότι δηθεν η οικοδομή κατά τά ύ-
λικά και την εργασίαν δέν έγινετο κατά τά συμ-
πεφωνημένα και διαγεγραμμένα κλπ. Ο κ. Δη-
μαρχος λαθών γνώσιν των διαδόσεων τούτων πα-
ρήγγειλε τον Νομομηχανικόν κ. Α. Βλάσην όπως
παραλάβη την αγοράν ταύτην παρὰ του εργολά-
βου διά τακτικού πρωτοκόλλου, υποβάλλων δέ
υπό αυστηρόν έλεγγον την τε εργασίαν και τά ύ-
λικά της οικοδομής, άποφαθή αν ο εργολάβος εξε-
τέλεσε το έργον κατά τους ήρους των υποχρεώσεών
του Πεποιθάμεν ότι ο κ. Βλάσης θα διεξαγάγη
την ύπηρεσίαν ταύτην εν πνεύματι άκρας ευθύτη-
τος και μετά προσοχής, ίνα μη διασύρεται άδίκως
η χρηστότης του εργολάβου και του επιστατήσα-
τος δημοτ. μηχανικού, εν περιπτώσει καθ' ην η
εργασία εξετέλεσθη καλώς και κατά τά συμπε-
φωνημένα, μη ζημιωθή δέ και εξαπατηθή ο δη-
μος εν εναντία περιπτώσει.

— Η πρό τινων ημερών επισυμβήσασα πυρκαϊή
έν Τριπόλει ης το άγγελμα τόσον κατέβλησε τους
ημετέρους συμπολίτας, πλην των σημαντικών ζη-
μιών άς έπροξήνησε, κατέστησεν άνεστίους πλεί-
στας οικογενείας και έρριψεν αυτάς εις τελείαν
άπόγνωσιν. Εν προμίσαις περιστάσει δοκιμάζε-
ται η ιερότης της κοινωνικής αλληλεγγύης μεταξύ
των ανθρώπων και εν αυταίς εκδηλούται η εύαγ-
γελική αρετή. Την ευκαιρίαν ταύτην παρέχει τη
ημετέρα πόλει, το αξιοθήρητον γεγονός της έν
Τριπόλει πυρκαϊάς. Ο δήμαρχος της πόλεως έ-
κείνης συνέστησεν επίτροπήν εκ συμπολιτών ημών
προς συλλογήν έράνων ένταύθα εις ανακούφισιν
του άτυχού και κατεστραμένου πληθους.
πεποιθάμεν δέ ότι η ύπερ των δυστοχών τούτων
επίκλησις δέν θα ήχηση εις μάτην παρ' ημίν, ούδ'
οι συμπολίται ημών θα δειχθώσιν άνάληγτοι εις
την φωνήν αυτης. Η Έπιτροπέα συνίσταται εκ
του κ. Θ. Κανακάρη, Κ. Κωνσταντοπούλου, Τσι-
κνοπούλου, Ν. Κορύλλου, Χ. Διγενοπούλου, Δ.
Δάρα κλπ. επιλαμβάνεται δέ προσεχώς της φι-
λανθρώπου εργασίας της.

Είδοποιήσεις.

Όντων συνεταιρών του Νικολάου Πετρακοπού-
λου και του αποβιώσαντος 'Αθανασίου Ι. Παππα-
γινακοπούλου δυνάμει ιδιωτικού έταιρικού έγ-
γράφου έγκύρου, ενεργούντων υπό την επωνυμίαν
Νικολάος Πετρακόπουλος, η έταιρία διελύθη διά
του θανάτου του 'Αθ. Ι. Παππαγινακοπούλου.

Είδοποιούμεν όθεν πάντας τους τυχόν όφειλίτας
του Νικ. Πετρακοπούλου, ότι πάσα πληρωμή γε-
νομένη προς μονον τον Νικόλαον Πετρακόπουλον
είναι άκυρος και μη όσα και ότι θέλομεν επιζη-
τήσει δικαστικώς την πληρωμήν των όφειλών της
αναλογίας 'Αθανασίου Παππαγινακοπούλου, ως
κληρονόμοι του αποβιώσαντος συνεταιρου. Προσε-
χώς θέλομεν δώσει πλείονας πληροφορίας εις το
κοινόν.

Πάτριαι 9 Σεπτεμβρίου 1884.
Οί κληρονόμοι του αποβιώσαντος
Μαργιώ Ιωάννου Παππαγινακοπούλου.

Γνωστοποιείται προς το φιλόκαλον της πό-
λεως ταύτης Κοινόν ότι επανελθών εκ Παρι-
σίων ένθα μετέβην έσχάτως, εκόμισα πλείσα
όσα και ποικίλα είδη πύλων χειμερινών άν-
δρων, κυριών, κερσιών και παιδων, αλεξιβρό-
χια, λαιμοδέτας άνδρων και κυριών, μυρωδικά,
κομβία, χαρτοφυλάκια και πλ.θύν εκ των
λοιπών γνωστών ειδών του κοταστήματός μου.
έχω προς τούτοις και υποδήματα άνδρων και
γυναικών άρίστης ποιότητος. Άπαντα τά
τά είδη ταύτα, άτινα εξέλεξα μετά μεγίστης
προσοχής, πωλώ εις μετριωτάτας τιμάς.
Γ. Η. ΓΚΑΛΕΚΑΣ.

Πανελλήνιος 'Ατμοπλοϊκή έταιρία.

Του λοιπού το 'Ατμόπλοιον της άνω έται-
ρίας θέλει άφικνείται ένταύθα εκ του κύκλου
της Πελοποννήτου έκάστην Τρίτην περί την
10 ώραν Π. Μ. και αναχωρεί αυθημερόν περί
την 5 Μ. Μ. Πληροφορία διά ναύλους έμπο-
ρευμάτων κλπ. εις το γραφείον του κ. Π. Χα-
ραλαμπη. (2)

ΚΑΡΦΟΒΕΛΟΝΟΠΟΙΕΙΟΝ Η 'ΙΡΙΣ' ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Η Διεύθυνσις γνωστοποιεί τοις εν Πα-
τριας και ταίς 'Επαρχίαίς κ. κ. έμποροις και
καταναλωταίς του είδους τούτου, ότι εν τω
εργοστασίω τούτω παράγονται πλείστα εί-
καρφοβελονών, άρίστης ποιότητος και κα-
σκευής, χρησίμων εις οικοδομάς, σταφιδοκι-
βώτια και πάσαν άλλην εργασίαν, εις συμφο-
ρούτας τιμάς, δέχεται δέ παραγγελίας εκτε-
λεστέας εν τριήτι 22ρου.

Διεύθυνσις. «Τη Διευθύνσει του Καρφοβ-
ελονοποιείου η 'Ιρις»

Εις Πάτρας.
(6)
Ο εκδότης
Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.